

דעם רבינ'ס אעסיות

ספורי מעשיות
משנים קדמוניות מרבנו
הקדוש רבי נחמן מברסלב
זי"ע א
המעשה עם הבחינות

מעשה ג'
מחיגר (2)
גליון 101

שבת שלום, קוראים יקרים!

השבוע אנחנו ממשיכים לעקב אחר מסעו של החגר, שפבר נתראפ ברגליו ובעצם פבר אינו חגר כלל, ובכל זאת, הרפואה ברגליו זה רק ההתחלה. אחרי שהוא כבר זכה לתקון, הוא הולך לחפש את כל מה שאבד בדרך, כמו שרבנו ממשיך במעשה: "וישב עצמו - והלך לאותו יער שגזלו אותו שם".

"ביער הוא מערבב את 'אבק הצדיקים', עם 'אבק המשגעים' שהוא אסף מכל השבילים, ומפזר אותם על השביל איפה שהגזלנים עוברים". ואז "הוא עולה על עץ גבוה, ורוצה לראות מה יהיה נעשה בהם". ואכן "הגזלנים יוצאים, ותכף שדורכים על האבק, הם נעשים צדיקים, ומתחילים לצעק ולהתחרט על מה שגזלו והרגו עד עכשו". אך כאן קורה דבר מענין, בגלל שהיה מערבב על השביל, גם 'אבק משגעים', וגם 'אבק צדיקים' - אז הם "נעשו צדיקים משגעים... והתחילו להתקוטט זה עם זה, זה אמר: 'בשבילך גזלנו', וזה אמר: 'עליך גזלנו'. עד שהרגו זה את זה".

מה קורה פאן? - לשם מה היה צריך לערבב את 'אבק המשגעים'? - לא היה עדיף שיהיו מיד 'צדיקים גמורים', יחזרו בתשובה, ויגיעו לתקונם? - וגם: איזה סוג משגעים הם אלו? היה מתאים יותר, שתכף שדרכו על 'אבק המשגעים', שיתחילו לקפץ ולפזז... להתגלגל ברפש וטיט, וכך מיני מעשים של טרוף הדעת, שזה מה שנראה בעינינו למשגע?

אך פאן רבנו מלמד אותנו "מה זה שגעון אמתי!" - שבמקום לעשות תשובה, ולתקן את מעשיהם, הם התחילו להתקוטט, ולחפש אשמים ותרוצים: "עליך גזלנו! בשבילך גזלנו!" - תלו את מעשיהם הרעים על אחרים, "בגללו עשיתי את זה! בשבילו גנבתי!" - וכה יכול אדם להעביר את כל ימי חייו, סביב שטות ושגעון זה, מה עשו לו, ולמה, ובגלל מי הוא נראה כמו שהוא נראה, אך בינתים הוא לא זוכה לתקן את מעשיו.

נקח למשל: ילד שמאחר כל בקר לחיידר, ויש לו באמתחתו שלל של תרוצים, כגון: "שאין לו שעון טוב, ואף אחד לא מעיר

אותו בבקר כמו שצריך! וזמני החיידר קפדנים מידי! ומפריעים לו לישן בערב!" - ועוד כהנה וכהנה סבות ותרוצים, כל אחד לפי ענינו, יכול להיות שהילד אפילו צודק בטענותיו, ותרוציו יש בהם מן האמת, אך בינתים הוא נשאר 'שלימזל', וממשיך לאחר כל יום, אך אם ישפיל הילד להבין: שכל זה אינו אלא שטות ושגעון העולם, ויזרק את כל הסבות "בשביל מי ובגלל מי הוא מאחר", ויחליט בלבו: "שאין הדבר תלוי אלא בי! בא נראה מה אני יכול לעשות בשביל לקום מקדם ולהגיע בזמן לחיידר!" - ילד כזה בודאי יגדל לתפארת, ויזכה להרוות רוב נחת להוריו ומוריו.

דרך התשובה האמתית: שיתלה עוונותיו וחסרונו בעצמו, ולא בזולתו - זה דרך הצדיקים. אך מפיון שאין זו הדרך, שמיד מגיעים לדרגת הצדיקים, אלא כמו שרבנו מלמד: שעולים לאט לאט מדרגה לדרגה - לכן היה על החגר לערבב קדם את 'אבק המשגעים' - כי כך הוא הדרך, עד שיהודי זוכה לתשובה שלמה ולתקן את מעשיו באמת, הוא עובר לבון וצרוף בתוך הבלי העולם בכל מיני דמיונות, שטויות ושגיונות, עד שהוא זוכה לתשובה שלמה באמת.

כשדבר פעם מוהרנ"ת משטות דרך העולם, אמר: "כל בני העולם משוגעים המה (כל אחד ושגעונו), וגם אני ממותם, אולם זאת מעלתי, שהפכתי פקח!" [די גאנצע וועלט איז משוגע, און איך אויף, נאר איך האב גיקענט א קלארן]. (שי"ק)

מי שלוקח את עצות הצדיק, שזכה ותקן הכל בתכלית השלמות פראוי, וזוכה לישב את דעתו כמו שרבנו אמר בשיחות הר"ן: "כל העולם מלא מחלוקות.... ואין מי שישים על לבו התכלית שבכל יום ויום האדם מת, כי היום שעבר לא יהיה עוד, ובכל יום הוא מתקרב למיתה". ויכול לראות איך בתוך כל הקטטות והטענות, בינתים "הזמן הולך והומה, והגוף אפשר עכשו בא יומו" (שיר נעים). עד שזוכה לצעק ולשפף לבבו לפני השם: תברך, שיליכו בדרך הצדיק הפקח הזה, שעלי ידו בודאי יתתקן הכל, אמן.

שבת שלום ומברך!

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה ג' - מחגר (2)

שפּוּרָה רַבֵּנוּ נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלַב זִיע"א

כִּי אִם הוּא בְּעֶצְמוֹ עִם עוֹד אֶחָד (הֵינּוּ שֶׁהֵבֵן הַנ"ל הֵבִין שֶׁכָּבֵר נִהְרְגוּ כָּל הַגְּזֻלָּנִים הַנ"ל, וְלֹא נִשְׁאַר כִּי אִם הַגְּזֻלָּן הַגָּדוֹל בְּעֶצְמוֹ עִם עוֹד אֶחָד)

וַיֵּרֵד מֵהָאֵילָן, וְכִבֵּד מִשָּׁם אֶת הַפּוֹל הַנ"ל מִן הַדֶּרֶךְ, וַפִּזֵּר אֶת הַפּוֹל שֶׁל צְדִיקִים בְּעֶצְמוֹ, וְהִלֵּךְ וַיֵּשֶׁב עַל הָאֵילָן.

וְאוֹתוֹ הַגְּזֻלָּן (הֵינּוּ הַגָּדוֹל שִׁבְהֵם) תָּמָה שִׁשׁוּלַח כָּל הַגְּזֻלָּנִים, וְאִין אֶחָד מֵהֶם שָׁב אֵלָיו. וְהִלֵּךְ הוּא בְּעֶצְמוֹ עִם הָאֶחָד שֶׁנִּשְׁאַר אֶצְלוֹ, וְתִכְף כְּשָׁבָא עַל אוֹתוֹ הַדֶּרֶךְ (שֶׁפִּזֵּר שָׁם הֵבֵן הַנ"ל הַפּוֹל שֶׁל צְדִיקִים לְבַדוֹ) נַעֲשֶׂה צְדִיק, וְהִתְחִיל לְצַעֵק לְחֻבְרוֹ עַל נַפְשׁוֹ עַל שֶׁהֵרַג כָּל־כָּף נַפְשׁוֹת וְגִזַּל כָּל־כָּף, וְהָיָה תּוֹלֵשׁ קְבָרִים וְהָיָה שָׁב בְּתִשׁוּבָה וּמִתְחַרֵּט מְאֹד,

וְכִינּוּ שֶׁרָאָה (הֵבֵן הַנ"ל שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב עַל הָאֵילָן) שֶׁהוּא מִתְחַרֵּט וְשָׁב בְּתִשׁוּבָה כָּל־כָּף, יֵרֵד מֵהָאֵילָן. כִּינּוּ שֶׁרָאָה הַגְּזֻלָּן שֶׁמֵּצָא אָדָם, הִתְחִיל לְצַעֵק: אוֹי עַל נַפְשִׁי, כְּזֹאת וְכְזֹאת עֲשִׂיתִי, אָהָה! תֵּן לִי תִשׁוּבָה!
עָנָה לוֹ: הַחֲזֹר לִי הַתְּבָה שֶׁגִּזַּלְתָּם מִמֶּנִּי, כִּי כְּתוּב אֶצְלָם עַל כָּל גִּזְלָה בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם שֶׁנִּגְזַל וְאֶצְלֵ מִי נִגְזַל.

אָמַר לוֹ: אֲנִי מִחֲזִיר לָךְ תִּכְף, וְאֲנִי נוֹתֵן לָךְ אֶפְלוֹ כָּל הָאוֹצְרוֹת שֶׁל גִּזְלָה שִׁישׁ לִי. רַק תֵּן לִי תִשׁוּבָה.
אָמַר לוֹ: תִּשׁוּבָתְךָ הִיא רַק שֶׁתִּלְךָ אֶל הָעִיר וְתִצְעַק וְתִתְנֶדָה: אֲנִי הוּא שֶׁהִכְרַזְתִּי אָז וְעֲשִׂיתִי כִּמָּה גִּזְלָנִים וְהִרְגִּיתִי וְגִזַּלְתִּי כִּמָּה נַפְשׁוֹת, זֶה הִיא

בְּתוֹךְ כֶּף נִסְתַּכַּל עַל הַדּוּמִיט בְּצַד אַחֵר וְרָאָה כְּתוּב שָׁם, שְׁמִי שִׁיאַחֲזוּ בְּאוֹתוֹ הַצַּד, שִׁישָׂא אוֹתוֹ לְהַדְרֵךְ שִׁיוֹצְאִים מִמֶּנּוּ כִּמָּה דְרָכִים, כַּנ"ל, וְאֶחָז בְּאוֹתוֹ הַצַּד, וְנִשָּׂא אוֹתוֹ לְשָׁם, וְנָתַן רַגְלָיו בְּאוֹתוֹ הַדֶּרֶךְ שֶׁהָאֶבֶק רְפוּאָה לְרַגְלִים, וְנִתְרַפָּא מִיָּד.

וְהִלֵּךְ וַיִּנְטַל הָאֶבֶק מִכָּל הַדְּרָכִים, וְעָשָׂה לוֹ אֲגָדוֹת, שֶׁאֲגַד הַפּוֹל שֶׁל הַדֶּרֶךְ שֶׁל צְדִיקִים לְבַדוֹ, וְכֵן הַפּוֹל שֶׁל שְׁאָר הַדְּרָכִים אֲגַד כָּל אֶחָד לְבַדוֹ וְלִקְחָם אִתּוֹ. וַיֵּשֶׁב עֲצָמוֹ, וְהִלֵּךְ לְאוֹתוֹ הֵיעַר שֶׁגִּזְלוּ אוֹתוֹ שָׁם, כְּשָׁבָא לְשָׁם, בָּחַר לוֹ אֵילָן גְּבוּהָ, שֶׁהוּא סְמוּךְ לְהַדְרֵךְ שִׁיוֹצְאִים שָׁם הַגְּזֻלָּנִים לְגִזּוֹל, וְלִקַּח הַפּוֹל שֶׁל צְדִיקִים וְהַפּוֹל שֶׁל מְשַׁגְּעִים וְעֵרְבָם יַחַד, וַפִּזֵּר אוֹתָם עַל הַדֶּרֶךְ,

וְהוּא עָלָה עַל הָאֵילָן וַיֵּשֶׁב שָׁם לְרֹאוֹת מֶה יִהְיֶה נַעֲשֶׂה בָהֶם. וְהָיוּ יוֹצְאִים שָׁם גִּזְלָנִים שֶׁשִּׁלַּח אוֹתָן הַגְּזֻלָּן הַגָּדוֹל שִׁבְהֵם הַנ"ל לְצִאת וּלְגִזּוֹל,

וְכִשְׁבָּאוּ לְאוֹתוֹ הַדֶּרֶךְ, תִּכְף כְּשִׁדְרָכוּ עַל הַפּוֹל הַנ"ל נַעֲשׂוּ צְדִיקִים, וְהִתְחִילוּ לְצַעֵק עַל נַפְשָׁם עַל שֶׁגִּזְלוּ עַד הֵנָּה וְהִרְגוּ כִּמָּה נַפְשׁוֹת,

אֲבָל מִחֲמַת שֶׁהָיָה מְעֵרֵב שָׁם פּוֹל שֶׁל מְשַׁגְּעִים, נַעֲשׂוּ צְדִיקִים מְשַׁגְּעִים וְהִתְחִילוּ לְהִתְקוּטֵט זֶה עִם זֶה. זֶה אָמַר: בְּשִׁבִילְךָ גִּזַּלְנוּ, וְזֶה אָמַר: עַל־יְדֶךָ גִּזַּלְנוּ, עַד שֶׁהִרְגוּ זֶה אֶת זֶה, וְהָיָה שׁוֹלַח כֶּת אַחֲרֵת, וְהָיָה גַם־כֵּן כַּנ"ל. וְהִרְגוּ זֶה אֶת זֶה כַּנ"ל, וְכֵן הָיָה אַחֲרֵכֶף, עַד שֶׁנִּהְרְגוּ כָּלָם. עַד שֶׁהֵבִין שֶׁלֹּא נִשְׁאַרוּ

תשובתה. ונתן לו כל האוצרות, והלך עמו אל העיר ועשה כן. ופסקו שם באותו העיר באשר שהרג כל־כף נפשות, על כן יתלו אותו, למען ידעו. **אחר־כך** ישב עצמו הבן הנ"ל לילך אל השני אלף הרים (הנ"ל) להסתכל מה נעשה שם. כשבא לשם, עמד מרחוק מהשני אלף הרים וראה שיש שם כמה וכמה אלף אלפים ורבי רבבות משפחות של שדים, כי הם פרים ורבים כבני־אדם, והם רבים מאד,

וראה המלכות שלהם יושב על כסא ששום ילוד אשה אינו יושב על כסא כזו, וראה אותם שעושים ליצנות: זה מספר שהזיק לזה תינוק, וזה אומר שהזיק לזה יד, וזה מספר שהזיק רגל, וכן שאר ליצנות.

בתוך כך נסתכל וראה אב ואם הולכים ובוכים, ושאלו אותם: למה אתם בוכים? והשיבו שיש להם בן, והיה דרכו לילך לדרך, והיה שב באותו הזמן, ועכשיו הוא זמן רב ועדין לא בא.

והביאו אותם למלך, וצוה המלך לשלח שלוחים לכל העולם למצאו. והיו האב ואם חוזרים, ופגעו באחד שהיה הולך ביחד עם בנם הנ"ל (הינו שאותו האחד שפגעו בו היה החבר של בנם, והיה הולך ביחד עם בנם בתחלה, אבל עכשו פגעו בו לבדו)

ושאל אותם: על מה אתם בוכים? וספרו לו כנ"ל, השיב להם: אני אודיע לכם. היות שהיה לנו אי אחד בים, שהיה שם מקום שלנו, ואחר־כך הלך המלך שהיה שיף לו האי הנ"ל, ורצה לבנות שם בנינים והניח יסודות.

ואמר הבן הנ"ל (הינו הבן של השדים הנ"ל שנאבד) אלי שניזיק אותו, והלכנו ולקחנו הכח מהמלך, והיה עוסק בדאקטורים, ולא היו יכולים לעזר לו, והתחיל לעסק במכשפים, והיה שם מכשף אחד, שהיה יודע משפחתו, ואת משפחתי לא ידע. על כן לא היה יכול לעשות לי דבר, אבל משפחתו היה יודע, ותפס אותו ומענה אותו כל־כף, והביאו אותו אל המלך. (הינו זה השד, שספר כל זה, הביאו אותו אל המלך שלהם) וספר זאת לפני המלך.

אמר המלך: ישיבו לו הכח! ענה ואמר, שהיה אצלנו אחד, שלא היה לו כח, ונתנו לו הכח.

אמר המלך: יקחו ממנו הכח ויחזירו להמלך. השיבו להמלך כי נעשה ענו.

אמר המלך שיקראו הענו ויביאו אותו לכאן. ושלחו שליח אחריו.

אמר אותו האיש הבן הנ"ל (הינו זה הבן, שלא היה לו כח ברגליו בתחלה, שבא לכאן וראה כל זה): אלך ואראה הענו, איך נעשה מהאנשים אלו ענו. והלך אחרי השליח, ובא אל העיר שהיה שם הענו, **ושאל את אנשי העיר:** מפני מה כסה הענו כל־כף בתוך העיר?

והשיבו לו: בכאן אדרבא, שמעולם אין כאן ענו, וזה זמן שפסה הענו, ובא השליח וקרא את הענו. והלך משם, וישב עצמו האיש הנ"ל לילך אחריהם לשמע מה הם מדברים.

ושמע שהשליח שאל אותו: איך אתה בא להיות בכאן ענו? והשיב לו: **אספר לך מעשה.**

שם _____
טלפון _____
עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בסיפורי מעשיות

מעשה ג' - מחיגר (2)

- א. איך נתרפא החיגר?**
- נתן רגליו באותו הדרך שהאבק רפואה לרגליים
 נתן רגליו באותו הדרך שהאבק מסוגל לצדיקים
 נתן רגליו באותו הדרך שהאבק מסוגל למשוגעים
- ב. לאיזה יער הלך החיגר אחרי שנתרפא?**
- ליער הקרוב שהיה לידו
 לאותו היער שגזלו אותו שם
 ליער שהשמש והלבנה דברו יחד
- ג. על איזה אילן עלה החיגר שם?**
- אילן נמוך
 אילן רגיל
 אילן גבוה
- ד. איזה פול פיזר החיגר על הדרך?**
- פול של הצדיקים
 פול של משוגעים
 שתי התשובות נכונות
- ה. מה קרה לגולנים שעברו על הפול שפיזר החיגר?**
- נעשו צדיקים וצדקו על נפשם על מה שעשו
 כל אחד אמר לשני בשבילך גולנו והרגנו, והרגו זה את זה
 שתי התשובות נכונות
- ו. כמה גולנים נשארו בחיים אחרי כל זה?**
- כולם
 רק עשרה גולנים
 הגולן הגדול ועוד אחד
- ז. איזה פול פיזר אח"כ החיגר?**
- פול של הצדיקים
 פול של משוגעים
 שתי התשובות נכונות
- ח. מה קרה לגולן הגדול כשעבר על הפול שפיזר החיגר?**
- נעשה צדיק וצדק על נפשו
 היה תולש קברים ושב בתשובה ומתחרט מאוד
 שתי התשובות נכונות
- ט. מה אמר הגולן הגדול לחיגר כשראה אותו?**
- בשבילך גולתי והרגתי כ"כ הרבה אנשים
- לא דיבר אליו כלל
 התחיל לצעוק ... ואמר לו תן לי תשובה
- י. מה פסקו לגולן הגדול, בעיר?**
- שלא יעשו לו כלום כי עשה תשובה
 שייאסרו אותו בבית הסוהר למען ידעו
 שיתלו אותו, למען ידעו
- יא. לאן הלך החיגר אח"כ?**
- חזר למקום שהשמש והלבנה מתוועדים שם
 חזר למקום שגזלו אותו שם
 הלך אל ה' אלף הרים (הנ"ל)
- יב. מה ראה שם החיגר?**
- השדים, והם עושים ליצנות,
 כל אחד מספר למי הזיק
 שתי התשובות נכונות
- יג. מדוע האב והאם של השדים היו בוכים?**
- כי הזיקו להם השדים
 כי הבן שלהם לא בא זמן רב
 כי נאבד להם הרבה כסף
- יד. מי תפס את הבן של השדים שנאבד?**
- חברו שהולך עמו כל יום
 המלך
 המכשף שהיה יודע משפחתו
- טו. למה תפסו וענו את הבן של השדים שנאבד?**
- כי הזיק למכשף
 כי לקח הכח מהמלך שהניח יסודות על האי
 שתי התשובות נכונות
- טז. מה אמר המלך לעשות?**
- שלא יעשו כלום בינתיים
 שיחזרו הכח למלך שהניח יסודות על האי
 שלא יחזרו הכח למלך שהניח יסודות על האי
- יז. מה אמר המלך לעשות כשאמרו לו שהכח נעשה ענן?**
- שלא יעשו כלום בינתיים
 שיקחו את הכח מהענן ויחזירו למלך שהניח יסודות על האי
 שיקראו הענן ויביאו אותו לכאן

תשתדלו להשקות אילנות - בהצלחה גדולה

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה ניתן לחייג לקו דעם רבינס אור 02-534-5040 - או לשלוח לפקס: 15326519611,

או ל: m025345040@gmail.com פאר אידיש רופט 02-5-3333-72